

TEKST NUMER 7. SKĄD PAN JEST?

- Jestem z Paryża.
- Ah tak, pan jest Francuzem.
- Tak, jestem Francuzem.
- Pytam dlatego, że pan ma polskie nazwisko. No i pan mówi po polsku!
- Jestem z pochodzenia Polakiem. Mówię trochę po polsku, ale nie bardzo dobrze. Niestety!

Jestem w hotelu, w Londynie. Rozmawiam po angielsku z Polakiem, który pracuje w recepcji. Jest młody i miły, mówi mi „do widzenia” po polsku. Mówi coś jeszcze, ale nie rozumiem, co to znaczy.

Kiedy spotykam Polaków, pytają mnie często „skąd jesteś”. Tak było w Brazylii, w USA, w Niemczech, we Włoszech. Tłumaczę, że moja babcia była Polką, mój dziadek też był Polakiem. Mieszkali we Francji. Mój ojciec urodził się już we Francji, niedaleko Lille. Moja matka jest Francuzką, z Bretanii. W domu nie mówiłem po polsku. Ale kiedy byłem u babci i dziadka na wakacjach, słuchałem, kiedy mówili po polsku. Teraz pamiętam tylko dzień dobry, dziękuję, proszę, chodź tu, siadaj, smacznego.

Mam rodzinę w Polsce. Wiem, że ta rodzina mieszka w Krakowie albo niedaleko Krakowa. Ale oni mówią po francusku i po angielsku, nie muszą znać języka polskiego.

Często myślę, że będę studiować polski, czytać coś, ale ciągle nie mam czasu. A kiedy mam czas, jestem zmęczony.

SŁOWA :

Pytam dlatego, że: je demande parce que

Z pochodzenia: d'origine

Niestety: hélas

Tłumaczyć: expliquer ou traduire

Ciągle : toujours (sans cesse)

Toutes les terminaisons « -tem, teś, ł » sont une marque du verbe au passé.